

[Finansministeren.]
fornyes, ophører af sig selv den 31. Marts. Men da Ratifikationen af Traktaten kan ventes inden denne Dato, er det fundet nødvendigt at tilvejebringe en Hjemmel for Regeringen til at opfylde Bestemelsen i Traktatens Tillægsprotokol ved kongelig Resolution at ophæve Tillægsafgiften samtidig med, at Traktaten træder i Kraft. Det er en Selvfølge, at Bemyndigelsen maa gælde ogsaa den Tillægsafgift, som hviler paa indenlandsk fabrikeret Vin; denne maa i denne Henseende følges med den udenlandske Vin, og Lovforslaget tilsigter at bemyndige Regeringen til ved kongelig Resolution at ophæve Tillægsafgiften, ogsaa for saa vidt den gælder indenlandsk Frugtvin. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Erhvervelse af Hvedholm Slot til Plejeanstalt for sindssyge.

Valgt blev: *Kammersgaard, Weygaard, V. S. Petersen, F. K. Madsen, Bjerring, N. P. Nielsen, Chr. Søgaard, Jensen (Broby), Tange, Clausager, Elmquist, Johannes Lou, A. C. D. Petersen, Pitzner og Elna Munch.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 327; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 309).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Ordføreren (Knud Kristensen): Som man vil se af Betænkningen, har Udvalget skaffet et stort Materiale til Veje til Belysning af det Arbejde, der af Kommunerne gøres for at lindre Arbejdsløshedens Følger. Dette Materiale viser, at de Foranstaltninger, der træffes af de forskellige Kommunalbestyrelser, er omfattende. Men selv om Materialet viser, at de er omfattende,

maa det dog siges, at hvad angaar Arbejdes Igangsættelse, er Oplysningerne ikke udtømmende, idet de fra Kommunerne indkomne Besvarelser stammer fra Begyndelsen af Oktober Maaned og det jo er klart, at Arbejdsløsheden siden da er steget, at Kommunerne selvfølgelig, efter som Vinteren er indtraadt, fremdeles har haft deres fulde Opmærksomhed henvendt paa at skaffe Arbejde, og at der sikkert ogsaa siden den Tid er truffet Beslutning om mange Arbejdes Igangsættelse; det Materiale og de Oplysninger, der foreligger, kan saaledes ikke siges at give Udtryk for samtlige de Arbejder, Kommunalbestyrelserne har iværksat. Dertil kommer, at disse Besvarelser jo kun eller dog kun i det væsentlige stammer fra Købstadkommuner. Selv om man indrømmer, at det er i Byerne og navnlig i de store Byer, den største Arbejdsløshed findes, maa man dog være klar over, at der findes et ikke ringe Antal arbejdsløse rundt om i mange Landkommuner. Da nu Landkommunernes Antal er langt større end Købstadkommunernes, vil de arbejdsløse i Landkommunerne, selv om det gennemsnitlige Antal i hver af dem ikke er stort, dog tilsammen udgøre et ikke ringe Antal. Det maa da ogsaa antages — ja, det ved for Resten vi, der har beskæftiget os noget med disse Forhold —, at der rundt om i Landkommunerne ogsaa gøres meget for at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Foruden Beslutning om Arbejdes Igangsættelse er der ogsaa truffet Beslutning om at forøge Tilskuddet til Hjælpekasserne, for at disse under de ekstraordinært vanskelige Forhold bedre kan løse deres Opgave. Men selv om man nu vistnok fra alle Sider maa indrømme, at det, der saaledes gøres af de forskellige Kommuner, er ret omfattende og betydeligt, kan man selvfølgelig sagtens sige, at der burde have været gjort meget mere, at der burde have været ydet større Bidrag dels til Arbejdes Igangsættelse, dels til Understøttelse. Man kan ogsaa sagtens udmale med stærke Farver, hvilken Ulykke Arbejdsløsheden er baade for den enkelte og for Samfundet, og vi er alle enige om, at det er en Ulykke og en stor Ulykke.

Men det nytter jo heller ikke at se bort fra, at alle vore Erhverv, selv om de ikke er ramt af Arbejdsløshed, har overordentlig vanskelige økonomiske Kaar, og at der derfor ogsaa er en Grænse for, hvilke Udgifter og Byrder det offentlige kan paatage sig i Anledning af Arbejdsløsheden. Som det vil fremgaa af de forskellige Partiers Udtalelser i Betænkningen — og da ikke mindst af